

מכתבים מבי'ת הנלא

יעל וינגרטן, יעל פגשה את יורם לראשונה בבית

סיפר השבוע יורם, "כל המכתבים של הנערות היו ברורים, והייתי מוכן להתכתב עם כל אחת כדי לשביריותי בכלא. אבל לא הבנתי מה היתה הכוונה של זה. שקלתי את הענין זמן רב, ורק אחרי זה החלטתי לאילנה."

התשובה הגיעה באיחור של שלושה שבועות. מיד גיפתה ליורם הפתעה ניספת, כשנמסר לו שמישהו בא כשיצא לחדר הפגישות, ראה זוג אנשים שלא הכיר אותם האשה נגשה אליו ואמרה: "זה אתה יורם, נכון? הכרו לפי התמונה שהתפרסמה בעתון. אני אילנה." באותה פגישה לא שוחחו על העבר, שמואל ואילנה

מאמר, העולם הזה

מציאותי, כך שאחרי 20 חודשי מאסר מפי סיקים להאמין שטאחורי שעריהברזל יש משהו של ממש.

"אל תחשוב על זה יותר", הפסיקה אילנה את דבריה, "כל מה שהיה עבר, ועליך להתחיל הכל מחדש." אבל גם אילנה לא יכלה לשכוח. אפילו למרות רצונה היא שבה וחזרה להיסטוריה המוזרה, שתחילתה התרחשה באותה דירה לפני כשנה ורבע.

"לא היינו אז קוראים קבועים של העולם הזה", סיפרה אילנה השבוע. באותו יום בא אלינו מכר אחד, קיבוצניק, אחד מהדיינים החתיקים שלנו, והביא לנו גליון מתאריך 23.10.63. את התאריך הזה אני זוכרת היטב ואני חושבת שאזכור אותו עוד שנים רבות. התחלתי לדפדף בגליון, ואז, בעמוד 20, מצאתי כתבה תחת הכותרת הצד השני של יורם. המאמר עניין אותי מתחילתו, וקראתי אותו עד הסוף בנשימה אחת. נתתי גם לשמואל לקרוא, וגם הוא התרשם מאד מקורות החיים האומללים של הצעיר, שאף פעם לא הרגיש מה זה בית ומשפחה, שהתגלגל כמוסד למוסד, והתגעגע לאהבת אם. אך במקום אהבה הוא מצא את הדרך לפשע."

באותו ערב חזר הווג חשוך-הילדים לי אותו נושא. הם עוד לא ידעו מה לעשות, אבל הרגישו שהם מוכרחים לפעול כדי להקל את גורלו של הצעיר. זה עתה הוא נשפט לחמש שנות מאסר, בתוספת שנתיים וחצי מאסר-על-תנאי שהופעל נגדו יחד עם פסקהדין החדש.

באותו ערב החליטו בני-הזוג שילנה תכתוב לכלא, יורם קיבל את מכתבה של אילנה יחד עם מכתבים רבים אחרים שהגיעו אליו באי-התקופה לכלא. היו אלה מכתבים של צעירה תל-אביבית, יעל וינגרטן, ששימשו יסוד לכתבת העולם הזה:

העבר יורם לנדסברגר ביציאתו

לחמש שנות מאסר. תמונה זו התפרסמה לראשונה מעל דפי העולם הזה לפני כשנה.

הטלפון בבית-החרושת לצרכי חשמל של שמואל סורוקה, באזור התעשייה של הולון, צילצל בשעה שתיים וארבעים אחרי-הצהריים. "מדברים מכלא רמלה", שמעה את הקול אילנה, אשתו של שמואל, שהרימה את השפופרת. "את יכולה עכשיו לקחת את יורם. הוא מוכן ליציאה."

אילנה הופתעה לשמע ההודעה הטלפון-ית. רק שתיים לפני כן היא טילפנה לרמלה, ואז הודיעו לה שיוורם ישוחרר רק ביום החמישי בבוקר. המכונית של בעלה יצאה לעיר, אבל אילנה — חסרת סבלנות — עזבה במרוצה את שערי המפעל והתחילה לחפש אחר מונית. מספר דקות לאחר מכן היתה אילנה בדרכה לכלא רמלה.

אך בכלא ציפתה לה האכזבה. יורם לנדסברגר השתחרר בשעה שתיים וארבעים ועזב את כתלי בית-הסוהר — נמסר לה בחדר היומנאי. כל הביורים והחפוישים לא נשאו פרי: יורם לנדסברגר נעלם מהאופק. האשה המאוכזבת עזבה את המקום והלכה לתחנת אגד הסמוכה. ושם התקיימה הפגישה הנרגשת. יורם

יורם בא הביתה

רק בחייו הנוכחיים, שאלו אותו מה הוא צריך, מדלשלוח לו, ובמה הם יכולים לעזור לו בעתיד. יורם לאורחים על ביקורם אבל סרב לקבל עזרה. לא צלח ולא בצורת חבילות. "אתם עוזרים לי הרבה בזה שבי", הסביר יורם לידידיו החדשים.

אבל הקשרים בינו ובין משפחת סורוקה לא פסקו. אצלו מפעם לפעם, ויורם קיבל את מכתביהם לפח בשבוע. באותה תקופה קיבל יורם רשות לקבל ולכתוב כאחת נפשו, למרות שלגבי כל אסיר אחר קיימות לשני מכתבים בחודש. באחת מן הפגישות סיפר יורם לידידיו שבעוד ש

הצד השני של יורם.

שמונה השנים היפות

לא רק אילנה ושמואל התרשמו מקורות חייו של יורם לנדסברגר. עשרות נערות שלחו את מכתביהן ליורם, הציעו לו את ידידותן. כשקיבל את מכתבה של אילנה — בו היא הציעה לו להפגש ולשוחח על עתידו — הופתע לחלוטין. "לא ידעתי איך להגיב על המכתב הזה."

החדשה בצפון תל-אביב כשלידו אילנה, הבחנת אותו בעינים רציניות ומלאות תקווה. יורם החליק מפעם לפעם את חליפתו הספורטיבית — אחת המתנות שקיבל מן הוריו החדשים אחרי שעזב את הכלא. בדירה המרווחת, בין הרהיטים החדשים, נראה יורם כבן-בית רגיל, כמו האיש הנכון במקום הנכון. "עד לרגע האחרון לא האמנתי שזה יקרה", אמר יורם, גאה במעמדו החדש. "שם, בכלא, היה כל העולם רחוק כליכך ולא

עמד בתחנה יותר משעה וחצי תחת גשם שוטף, וציפה לבואם של הוריו החדשים. "לא רציתי להישאר בבית-הסוהר אפילו דקה אחת מיותרת", הסביר יורם ל"אמו".

הצד השני של יורם

כל זה התרחש ביום השלישי האחרון. ביום השישי ישב יורם בדירתו